

STORMIE OMARTIANOVÁ

SÍLA
MANŽELČINY
MODLITBY

e-knihy

Děkujeme Vám za nákup této e-knihy. Jsme rádi, že můžeme touto cestou přinášet dobré zprávy do světa digitálních médií.

Jestliže se Vám podařilo dokument stáhnout z nějakého webu bez placení, tak si jej, prosím, pořídte ještě jednou, férově, na našich webových stránkách <http://www.paulinky.cz/obchod/E-knihy/>. Může se Vám zdát, že je to zbytečné a že chceme na e-knihách vydělávat. I vydání e-knihy nás něco stojí, zejm. autorská práva, překlad a redakční práci. Vaše platby nám tak umožňují vydávání dalších elektronických titulů.

Nakladatelství Paulínky
www.paulinky.cz

STORMIE OMARTIANOVÁ

SÍLA
MANŽELČINY
MODLITBY

Ediční poznámka: Novozákonní texty, žalmy a Pentateuch uvádíme v českém liturgickém překladu, ostatní starozákonní texty v českém ekumenickém překladu.

THE POWER OF A PRAYING* WIFE
Copyright © 1997 by Stormie Omartian
Eugene, Oregon 97402
www.harvesthousepublishers.com

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2020
Petrská 9, 110 00 PRAHA 1
Tel.: 222 311 206
E-mail: paulinky@paulinky.cz www.paulinky.cz

ISBN 978-80-7450-374-0 (Tištěná kniha, 2. vyd.)
ISBN 978-80-7450-383-2 (PDF)
ISBN 978-80-7450-384-9 (ePUB)
ISBN 978-80-7450-385-6 (Mobipocket)

*Tato kniha je s láskou věnována
mému muži Michaelovi,
který mi neustále dává více,
než za co se vůbec chci modlit.
Oba víme, že modlitba funguje.*

PODĚKOVÁNÍ

Zvláštní poděkování patří:

- mé sekretářce Susan Martinezové za to, že nesla nápor uzávěrky další knihy. Díky za tvou sesterskou lásku, přátelskou věrnost a účinnou pomoc v modlitbě stejně jako za horlivost a oddanost mé nenahraditelné a vysoce ceněné asistentky;
- mým přítelkyním v modlitbě Sally Andersonové, Susan Martinezové, Donně Summerové, Katie Stewartové, Roz Thompsonové a Jan Williamsonové, které se mnou zakusily, co to znamená opravdově se přimloutvat a volat ze svého nitra k Bohu za své manžely. Bez vašeho hlubokého a věrného zasvěcení se Bohu a modlitbám by tato kniha nikdy nevznikla. Jste navěky poklady v mém srdci;
- mé dceři Mandy a synu Chrisovi za to, že milujete svého otce a mě navzdory tomu, že byla období, kdy jsme vám správně neukazovali, jak žít v manželství. Lituji každé chvíle, kdy jsme se před vámi hádali před tím, než jsem se naučila, že modlitba je mocnější než sváry. Modlím se, abyste si do svých manželství vzali vše dobré, co jsme se naučili;

- mému novému synu Johnu Davidu Kendrickovi za to, žes mi dovolil být tvou pozemskou matkou, když tvůj tatínek odešel do nebe k tvé pokrevní mamince. Jsi tím, co naší rodině léta chybělo, ale nevěděli jsme to, dokud jsi nepřišel;
- pastorům Jackovi a Anně Hayfordovým a Dalovi a Joan Evristovým za to, že mě naučili, jak se modlit, a ukázali mi, jak má správné manželství fungovat;
- mým kolegům v Harvest House – Bobu Hawkinsovi staršímu, Bobu Hawkinsovi mladšímu, Billu Jensenovi, Julie McKinneyové, Terese Evensonové, Betty Fletcherové a LaRae Weikertové – za vaše nadšení pro tuto knihu a vaše četné pozitivní návrhy. Jste mým potěšením. Také děkuji šéfredaktořce Carolyn McCreadyové za to, že je pro mě takovou radostí. Děkuji za tvé povzbuzení;
- mé editořce Holly Halversonové za tvé bystré oko a mysl;
- Tomovi a Patti Brussatovým, Michaelovi a Terry Harritonovým, Davovi a Jan Williamsonovým a Davovi a Priscille Navarrovým za to, že jste se podělili o své životy a zkušenosti, abych mohla použít dobré příklady síly manželčiny modlitby.

PŘEDMLUVA

V naší rodině máme takový vtip, když se bavíme o tom, jak dlouho jsme se Stormie v manželském svazku. Vždy říkám, že to už je dvacet pět úžasných let pro mě a dvacet pět bídných let pro ni. Po pětadvaceti letech manželství už Stormie objevila všechny části mé spletité osobnosti. Viděla mě při triumfu i prohře, při zápasech, když jsem prožíval strach a depresi a pochyboval o svých schopnostech jako manžel, otec a hudebník. Viděla mě, jak se zlobím na Boha, protože nedělal to, co jsem po něm zrovna chtěl. Stala se svědkem zázraků, když Bůh vytavil zlato z popela. Její modlitby mě provázely na každém kroku a tato kniha byla napsána na základě jejích mnohaletých zkušeností. Nedovedu si představit, jaký by byl můj život, kdyby se za mě nemodlila. Dodává mi to útěchu a pocit bezpečí a zároveň to naplňuje povolání, které nám dal Pán, že se máme modlit jeden za druhého a nést svá břemena. Nenapadá mě lepší způsob, jak opravdově milovat vašeho manžela, než ho pravidelně a vytrvale pozvedat modlitbou. Je to neocenitelný dar, který mu pomůže zakusit Boží požehnání a milost.

Stormie, miluji tě!

Tvůj „v modlitbách skrytý manžel“
Michael

Ženu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly. Srdce jejího muže na ni spoléhá a nepostrádá kořist. Prokazuje mu jen dobro a žádné zlo po celý svůj život.

(Př 31,10-12)

O JAKOU MOC SE JEDNÁ

Nejprve mi dovoluňte objasnit jednu věc, a sice že moc modlíci se manželky není cestou k získání kontroly nad vaším manželem, takže si nedělejte plané naděje. Ve skutečnosti je tomu právě naopak. Je třeba vzdát se veškerých mocenských nároků, které v sobě máte, a spolehnout se plně na Boží moc, jež může proměnit vás, vašeho manžela, vaše okolnosti a vaše manželství. Tato moc nám není dána proto, abychom ji třímali jako zbraň k zahrnutí nepoddajného zvířete. Je to jemný nástroj obnovy, získaný modlitbami ženy, jež touží spíše konat v pravdě než mít vždy pravdu a chce spíše dávat život než si vyrovnávat účty. Je to způsob, jakým pozvat Boží moc do života vašeho manžela pro jeho nejvyšší požehnání, které je koneckonců i vašim požehnáním.

Kdykoli mezi námi na začátku našeho manželství s Michaelem vyvstaly nějaké rozpory, modlitba určitě nebyla tím prvním, co mě napadlo. Ve skutečnosti jsem to považovala za jednu z posledních možností. Zkoušela jsem nejprve jiné metody – hádání se, uprošování, ignorování, vyhýbání se, konfrontaci, dohadování se a samozřejmě také populární „tichou domácností“ – to vše s velmi neuspokojivými výsledky. Trvalo mi nějakou dobu, než

jsem si uvědomila, že když začnu s modlitbou, je možné se těmto nepřijemným postupům vyhnout.

V době, kdy budete číst tuto knihu, budeme s Michaelem manželé už přes čtvrt století. To není nic jiného než zázrak. Zajisté to také není svědectví o tom, jak jsme dokonalí, ale o Boží věrnosti vyslyšení modliteb. Vyznávám, že i po tolika letech tuto věc jen těžko chápu a stále se učím. I když nemám tolik praxe v tom, jak se správně modlit, na rozdíl od toho, jak to nedělat, mohu bez výhrad říct, že *modlitba funguje*.

Bohužel jsem se nenaučila, jak se skutečně modlit za svého manžela, až do té doby, dokud jsem se nezačala modlit za své děti. Když jsem viděla, jak mocně byly vyslyšeny mé modlitby za ně, rozhodla jsem se, že se pokusím modlit se stejně důkladně a horlivě i za něj. Zjistila jsem však, že modlit se za děti je mnohem snazší. Od první chvíle, kdy na nich spočine naše oko, chceme pro jejich život to nejlepší – bezpodmínečně a celým srdcem. S manželem to ovšem často není tak jednoduché – zvláště pro někoho, kdo je v manželství už nějaký čas. Manžel umí ranit vaše city, být bezohledný, necitlivý, hrubý, otravný nebo lhostejný. Může říct či udělat věci, které se zaryjí do vašeho srdce jako trn. Pokaždé když se za manžela začnete modlit, zjistíte, že tato rána hnisá – že trn tam stále je. A dokud se ho nezbavíte, nemůžete se oddat modlitbě tak, jak si to Bůh přeje.

Modlitba za vašeho manžela není stejná jako modlitba za dítě (i když mohou být podobné), protože nejste jeho matka. Nad svými dětmi máme autoritu danou od Pána. Nad manžely autoritu *nemáme*. Byla nám ale dána autorita nad „veškerou silou nepřítelů“ (srov. Lk 10,19), a když se

modlíme, můžeme výrazně poškodit jeho plány. Mnoho obtížných situací, jež vyvstanou v manželském vztahu, je ve skutečnosti součástí plánu, který nepřítel připravil pro jeho zánik. Můžeme však říct: „Nedopustím, aby cokoli zničilo mé manželství.“

„Nebudu stát opodál a dívat se, jak se můj manžel vyčerpává, cítí se ubitý nebo zničený.“

„Nebudu sedět v koutě, zatímco mezi námi porostou neviditelné zdi.“

„Nedovolím zmatku, špatné komunikaci, nesprávným postojům a volbám nahodit to, co se společně snažíme budovat.“

„Nebudu tolerovat zranění a neodpuštění sobě navzájem, které nás může dovést až k rozvodu.“ Můžeme se postavit proti negativním vlivům v našem manželském svazku a uvědomit si, že nám k tomu Bůh dal autoritu ve svém jménu.

Máte k dispozici způsob, jak vybudovat ochranný val kolem vašeho manželství, protože Ježíš řekl: „Všecko, co svážete na zemi, bude svázáno na nebi, a všecko, co rozvážete na zemi, bude rozvázáno na nebi“ (Mt 18,18). V Ježíšově jménu máte moc zastavit zlo a povolit vstup dobru. Můžete vydat Bohu v modlitbě cokoli, co svazuje vašeho manžela – alkoholismus, workoholismus, lenost, depresi, nepevnost charakteru, hrubost, pocity úzkosti, strach či selhání –, a modlit se za to, aby byl od toho osvobozen.

Zadržte! Než odepíšete své manželství...

Vyznávám upřímně, že byla doba, kdy jsem zvažovala žít odděleně od svého manžela, nebo dokonce rozvod. Je pro mě nepříjemné to přiznat, protože nevěřím, že by ani jedna z těchto cest byla vhodným řešením pro problémové manželství. Věřím v Boží pohled na rozvod. Říká, že není správný a že ho zarmucuje. Ale také znám to zoufalství, které ochromuje schopnost činit dobrá rozhodnutí. Zkusila jsem onen stupeň beznaděje, který nutí člověka, aby se přestal snažit dělat to, co je správné. Rozumím mučivému stavu samoty, který vás odkazuje na touhu po někom, kdo se vám podívá do duše a uvidí *vás*. Pociťovala jsem bolest tak velkou, že strach z toho, že mě ubije, mě poháněl k tomu, abych našla jediný, pro mě viditelný způsob osvobození: útek od původce mé agonie. Vím, jaké to je, uvažovat o zoufalých činech, protože nevidíte žádnou budoucnost. Zakusila jsem takové nahromadění negativních emocí den po dni, že odluka a rozvod se nezdály ničím jiným než příslibem kýžené úlevy.

Největší problém, kterému jsem v našem manželství čelila, byla manželova zloba. Jediní, koho jeho záchvaty vzteku zasáhly, jsme byly já a děti. Používal slova jako zbraně a zanechal mě vždy ochromenou a zmrzačenou. Neříkám, že jsem byla bez chyby – právě naopak. Věděla jsem, že nesu stejný podíl viny jako on, ale nevěděla jsem, jak s tím naložit. Prosila jsem pravidelně Boha, aby učinil mého manžela citlivějším, méně zlostným, příjemnějším a méně vznětlivým. Mnoho změn jsem ovšem nezaznamenala. Neslyšel mě Bůh? Nebo upřednostňoval manžela před manželkou, jak jsem se tehdy domnívala?

Po několika letech, během nichž se moc nezměnilo, jsem volala k Bohu v zoufalství: „Bože, já už takhle nemůžu žít! Víím, co říkáš o rozvodu, ale já už s ním nemůžu sdílet stejnou domácnost. Pomoz mi, Pane.“ Seděla jsem na posteli s Biblií v ruce celé hodiny a bojovala s nejsilnější touhou sebrat děti a odejít. Věřím, že díky mé modlitbě, kdy jsem před Boha předstoupila a zcela upřímně mu vypověděla, jak se cítím, mi Pán dovolil mi vidět jasně a do detailu, jaký by byl můj život, kdybych odešla: kde bych žila, jak bych zajistila sebe a děti a starala se o ně, jací přátelé by mi zůstali – a to nejhorší: jak by následky rozvodu ovlivnily mého syna a dceru. Byl to hrozný a nevýslovně smutný obraz. Kdybych odešla, našla bych určitou úlevu, ale zaplatila bych vším, co je mi drahé. Věděla jsem, že takový plán pro nás Bůh nepřipravil.

Jak jsem tam seděla, Bůh mi vtiskl do srdce i to, že rozhodnu-li se položit svůj život před jeho trůn, zemřu-li své touze odejít a dám mu všechny své potřeby, naučí mě, jak v modlitbách položit svůj život za Michaela. Naučí mě, jak se za něj opravdu přimlouvav jako za Božího syna, a během tohoto procesu obnoví naše manželství a vylije své požehnání na nás oba. Bude pro nás mnohem lepší zůstat spolu – pokud se nám podaří projít tímto obdobím –, než by pro nás kdy mohlo být rozdělení a samota. Bůh mi ukázal, že Michael byl držen v síti své minulosti, která mu znemožňovala změnit to, jaký je, ale že mě použije jako nástroj svého vysvobození, pokud k tomu dám svolení. Bylo bolestivé říct „Ano“ a stálo mě to hodně slz. Když jsem to však udělala, cítila jsem poprvé po mnoha letech naději.

Začala jsem se modlit za Michaela každý den tak, jak jsem se nemodlila nikdy předtím. Pokaždé jsem ale musela vyznat tvrdost svého vlastního srdce. Viděla jsem, jak hluboce mě zranil, ale i jak zatvrzelou jsem se vůči němu stala. *Nechci se za něj modlit. Nechci prosit Boha o to, aby mu požehnal. Chci jen, aby Bůh zasáhl jeho srdce bleskem a usvědčil ho z toho, jak byl krutý*, myslela jsem si. Muse-la jsem znovu a znovu opakovat: „Bože, vyznávám svou nemilosrdnost a neodpuštění vůči svému manželovi. Vysvobod mě od toho všeho.“

Pomalu jsem začínala vidět změny u obou z nás. Když se Michael rozzlobil, místo negativní reakce jsem se za něj modlila. Prosila jsem Boha, aby mi odhalil, co způsobuje jeho vztek. Odpovídal. Ptala jsem se dál, co mohu udělat pro zlepšení situace. Ukázal mi to. Hněv mého muže se stával méně častým a rychleji uhasitelným. Každý den modlitba vybudovala něco pozitivního. Stále ještě nejsme dokonalí, ale ušli jsme veliký kus cesty. Nebylo to jednoduché, ale jsem přesvědčena, že Boží cesta stojí za tu námahu, kterou je třeba vynaložit k tomu, abychom jí mohli kráčet. Je to jediný způsob, jak zachránit manželství.

Modlitba manželky za manžela má na něho mnohem větší účinek než modlitba kohokoli jiného, dokonce i jeho vlastní matky. (Omlouvám se, maminko.) Matčina modlitba za dítě je zcela jistě vroucí. Avšak když se muž ožení, opustí svého otce a matku a stane se jedním tělem se svou ženou (srov. Mt 19,5). Jsou tým, jednotka, sjednoceni v Duchu. Síla muže a ženy spojených dohromady je v Božím pohledu mnohem větší než pouhý součet sil obou jednotlivců, protože je sjednocuje Duch Svatý, který dodává moc jejich modlitbám.

Proto je toho tolik v sázce, když se nemodlíme. Umíte si představit, že byste se modlili za pravou polovinu svého těla, ale už ne za levou? Pokud není levá strana podpírána a chráněna, spadne a strhne s sebou i pravou stranu. Totéž platí o vás a vašem manželovi. Pokud se modlíte za sebe, ale ne za něho, nikdy nenaleznete požehnání a naplnění, které hledáte. Co zasáhne jeho, zasáhne i vás a není možné to nijak obejít.

Tato jednota nám dává moc, která se nepříteli nezamlouvá, a proto se snaží najít způsob, jak ji oslabit. Předkládá nám cokoli, na co skočíme – ať je to nízké sebevědomí, pýcha, potřeba mít vždy pravdu, nedorozumění, nebo klanění se našim vlastním žádostem. Bude vám našeptávat lži jako: Nic se nikdy nezmění; tvoje chyby se nedají napravit; neexistuje žádná naděje na smíření; bylo by ti lépe s někým jiným... Namluví vám cokoli, čemu uvěříte, protože ví, že když vás donutí to přijmout, vaše manželství nemá žádnou budoucnost. Pokud věříte dostatečnému množství lží, vaše srdce se nakonec vůči Boží pravdě zatvrdí.

V každém zlomeném manželství je vždy alespoň jeden člověk, jehož srdce je zatvrzelé vůči Bohu. Když se srdce zatvrdí, nedokáže se dívat na věci z Boží perspektivy. Cítíme-li se v manželství nešťastní, myslíme na to, že cokoli bude lepší ve srovnání s tím, co právě prožíváme. Nevidíme ale celý obraz. Vidíme pouze to, jak se věci mají v daném okamžiku, ne to, v co je chce proměnit Bůh. Pokud se ovšem modlíme, naše srdce se vůči Bohu omměkčí a otevřou se nám oči. Zjistíme, že existuje naděje. Máme víru, že Bůh obnoví vše, co bylo pohlceno, zničeno a uhlodáno z našeho manželství. „Tak vám nahradím, co

po léta požíraly kobylinky a brouci, různá havěť a housenky, mé veliké vojsko, které jsem na vás posílal“ (Jl 2,25). Získáváme znovu schopnost Bohu důvěřovat v tom, že od nás odejme bolest, beznaděj, tvrdost a neodpuštění. Jsme schopni si představit, že může vzkřísit lásku a život i na těch „nejmrtvějších místech“.

Představte si radost Marie Magdalény, když třetí den po Ježíšově ukřižování přišla k jeho hrobu a zjistila, že není mrtvý, ale že byl vzkříšen Boží mocí (srov. Jan 20,1-18). Radost z toho, když vidíme něco beznadějně mrtvé znovu živé, je tou největší radostí, kterou můžeme zakusit. Moc, která vzkřísila Ježíše, je stejná jako ta, jež oživí mrtvá místa vašeho manželství a navrátí mu život. „Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás“ (1 Kor 6,14). Pouze tato moc něco takového dokáže. Nestane se to však bez srdce hořícího pro Boha, bez srdce, jež je ochotné jít do boje s modlitbou, růst skrze těžká období a čekat na vzkříšení lásky. Musíme projít bolestí, abychom se dostali k radosti.

Vy sama se musíte rozhodnout, zda chcete, aby vaše manželství fungovalo, a zda to chcete tak moc, že pro to budete ochotná udělat cokoli, co je potřeba (v rámci zdravých mantinelů). Vy musíte věřit, že ta část vašeho manželství, která byla uhlodána bolestí, lhostejností a sobectvím, může být obnovena. Vy musíte důvěřovat, že cokoli se přes vás přehnalo – jako zneužívání, smrt dítěte, nevěra, chudoba, ztráta, závažná nemoc či tragická nehoda – může být zbaveno svého klepeta smrti. Vy se musíte rozhodnout, že cokoli stravuje vás a vašeho manžela, ať je to workoholismus, alkoholismus, zneužívání drog nebo deprese, může být zničeno. Vy musíte vědět, že cokoli se vloudilo do vašeho vztahu tak tiše a kradmo, že jste si toho

nevšimli a nepovažovali to za hrozbu, dokud se to nestalo zcela jasně přítomným – věci jako klanění se modlám vlastní kariéry, vlastních snů, dětí nebo sobeckých tužeb –, může být odstraněno. Vy musíte věřit, že Bůh je dost velký na to, aby vykonal toto všechno a ještě daleko víc.

Pokud se vám stane, že se jednoho dne probudíte vedle neznámého člověka a zjistíte, že je to váš manžel; pokud zakusíte tiché odtažení se ze života toho druhého, jež ničí veškeré emocionální spojení; pocítíte-li nezadržitelné unikání lásky a naděje a váš vztah bude v bezedném příkopu zranění a zlosti tak hluboko, že každé slovo ještě zhorší vaše zoufalství; jestli každé vyřčené slovo mezi vás vrazí klín ještě hlouběji, dokud nevznikne neproniknutelná překážka, jež vás drží na míle daleko, buďte ujistěni, že nic z výše uvedeného není Boží vůle pro vaše manželství. Boží vůle je zničit všechny tyto překážky a vyzvednout vás z tohoto příkopu. Bůh může uzdravit rány a vrátit do vašeho srdce lásku. Nikdo jiný a nic jiného to nedokáže.

Musíte ale povstat a říct: „Pane, modlím se za konec tohoto konfliktu a zlomení jha, jež nám nasadily naše sváry. Odejmi bolest a brnění, které jsme si oblékli, abychom se chránili jeden před druhým. Vyzvedni nás z příkopu neodpuštění. Mluv skrze nás tak, aby naše slova zrcadlila tvou lásku, pokoj a smíření. Strhni tu zeď, která je mezi námi. Uschopni nás, abychom mohli povstat z tohoto paralyzovaného stavu a vešli do uzdravení a plnosti, kterou pro nás máš.“

Neodepisujte své manželství. Požádejte Boha o nového manžela. On je schopen vzít toho, kterého máte, a učinit ho novým stvořením v Kristu. Manžel a manželka nejsou předurčeni k tomu, aby bojovali, emočně se oddělili, žili

v mrtvém manželství, byli nešťastní nebo se rozvedli. Boží moc stojí na naší straně a nemusíme proto naše manželství ponechat náhodě. Můžeme za ně bojovat modlitbou a nevzdat se, protože dokud se modlíme, existuje naděje. S Bohem není nikdy nic tak mrtvé, jak to vypadá. Dokonce ani vaše vlastní city.

A co já? Já také potřebuji modlitby

Je přirozené vstoupit do tohoto modlitebního „podniku“ a přemýšlet nad tím, jestli se za vás váš manžel bude někdy modlit tak, jako se vy modlíte za něj. I když by to bylo úžasné, nespolehejte na to. Modlitby za vašeho manžela budou skutkem nesobecké, bezpodmínečné lásky a oběti z vaší strany. Musíte být ochotná přijmout tento závazek s vědomím, že je možné – a dokonce velmi pravděpodobné –, že on se za vás nebude nikdy modlit stejným způsobem. V některých případech se za vás možná nebude modlit vůbec. Můžete ho o to požádat a můžete se modlit, aby se za vás modlil, ale nemůžete to na něm vymáhat. Koneckonců, jestli se modlí, nebo nemodlí, není starost vaše, ale Boží. Uvolněte tedy manžela z této povinnosti. Pokud se za vás nemodlí, to *on* přichází o víc než vy. Vaše štěstí a naplnění se nebude odvíjet od toho, jestli se za vás modlí, ale od vašeho vztahu s Bohem. Ano, ženy také potřebují modlitby, ale jsem přesvědčena, že bychom v tom neměly být závislé na našich manželech. Ve skutečnosti může očekávání, že se váš manžel stane vaším zapáleným modlitebním partnerem, přivodit nezdár a zklamání vám oběma.